

**Ured odvjetnika i stečajnog
upravitelja
Tea Gatternig**

Ul. Šemovečkih žrtava 18 Varaždin
tel: +385 (0) 42 561 102
fax: +385 (0) 42 561 958
mob: +385 (0) 91 595 9761
e-mail: tea.gatternig@gmail.com

U Varaždinu, 11.6.2025.

**TRGOVAČKI SUD
U SPLITU**

za

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Na poslovni broj: St-366/2022

**Stečajni dužnik: LINIJSKA NACIONALNA PLOVIDBA d.d. u stečaju,
Split, Ulica 114. brigade 10., OIB: 52389838135, kojeg
zastupa stečajni upravitelj Tea Gatternig, Varaždin,
Šemovečkih žrtava 18., OIB: 20214370352**

REVIZIJA STEČAJNOG DUŽNIKA

**temeljem čl. 389.b st.3.ZPP
protiv dijela rješenja VTS RH broj PŽ-4699/2024-3
od 17.12.2024. (točka I. izreke)**

I / U ovom uvodnom dijelu stečajni dužnik kao podnositelj revizije temeljem čl. 389. b stavak 3. ZPP, a u skladu sa čl. 389. d ZPP, iznosi propisane sastojke revizije po dopuštenju koji se odnose na oznaku odluke protiv koje se revizija podnosi i određeno pravno pitanje zbog kojeg je dopuštena revizija, i to:

Revizija se podnosi protiv dijela drugostupanjske odluke – točke I. izreke rješenja VTS RH broj PŽ-4699/2024-3 od 17.12.2024. kojom je odbijena kao neosnovana žalba stečajnog dužnika i potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Splitu broj St-366/2022-106 od 06.11.2024. o dosudi broda (katamarana) imena BIŠOVO kupcu KUSTURA j.d.o.o., Vinišće, Voluja 4. za iznos kupoprodajne cijene od 5.001,00 €.

Na temelju rješenja Vrhovnog suda RH broj Revd-1109/2025-4 od 16.04.2025. dopušteno je stečajnom dužniku podnijeti reviziju protiv naprijed navedenog dijela drugostupanjskog rješenja u odnosu na slijedeće pravno pitanje:

" Da li je prodaja nekretnine (broda, zrakoplova) u stečajnom postupku na četvrtoj e-dražbi za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost nekretnine (broda, zrakoplova), kao i u odnosu na isplaćeni iznos jamčevine, unatoč odredbi čl. 247.st.6. SZ prema kojoj se na četvrtoj dražbi nekretnina prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €, protivna svrsi i cilju stečajnog zakona iz čl.2.st.2. SZ te da li takva prodaja predstavlja povredu čl.3.st.3. ZPP, povredu prava na pravično suđenje, povredu načela razmjernosti te povredu prava vlasništva iz čl. 16., 29. st.1 i 48 Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju ? "

II / Razlozi zbog kojih stečajni dužnik smatra da je revizija osnovana uz pozivanje na relevantne propise i dijelove sudskih odluka detaljno se i argumentirano iznose, sve kako slijedi.

Pravno pitanje koje Vrhovni sud ocjenjuje važnim za razvoj prava u sudskoj praksi i zbog kojeg je dopuštena revizija vezano je za pravilnu primjenu i tumačenje mjerodavnog prava u skladu sa prinudnim propisima Republike Hrvatske što obuhvaća mjerodavno nacionalno pravo i pravo Europske Unije te pravilima javnog morala, a čija primjena je, temeljem Ustavno pravnog načela vladavine prava (čl.3. Ustava RH) obvezujuća za donošenje zakonite sudske odluke.

Upravo temeljem načela vladavine prava sudovi su u obvezi prilikom donošenja odluke primijeniti mjerodavno pravo na način da se poštuju sva Ustavom RH zajamčena prava s aspekta zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda, a posebno pravo na pravično suđenje, primjena načela razmjernosti te pravo zaštite prava vlasništva, a koja prava su zajamčena i Europskom Konvencijom o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda (skraćeno: Europska Konvencija) kao sastavni dijelom prava Europske Unije i mjerodavnog prava Republike Hrvatske.

Pravilna primjena prava koja je zajamčena Ustavom RH i pravom EU, a prije svega Europskom Konvencijom, odražava se u danom obrazloženju svake sudske odluke, pa tako i pravilna primjena odredbe članka 247. stavak 6. Stečajnog zakona (NN.71/2015,104/2017,36/2022, 27/2024) koja daje odgovor na postavljeno pravno pitanje je vezana za dano obrazloženje sporne drugostupanjske odluke protiv koje je izjavljena revizija kojom su odbijene žalbe stečajnog dužnika i razlučnih vjerovnika i potvrđeno rješenje o dosudi Trgovačkog suda u Splitu broj St-366/2022 od 06.11.2024. kojim se brod/katamaran imena BIŠOVO dosuđuje kupcu KUSTURA j.d.o.o. za iznos kupoprodajne cijene od 5.001, 00 €.

Odredba članka 247.stavak 6. Stečajnog zakona glasi:

" Na četvrtoj dražbi nekretnina se prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €.

Nakon neuspjele četvrte dražbe razlučni vjerovnici imaju pravo odlučiti o neunovčenom predmetu stečajne mase. "

Primjena ove zakonske odredbe od strane prvostupanjskog suda (prihvaćeno u cijelosti od strane drugostupanjskog suda) dano je u obrazloženju, a sadržaj istog jasno ukazuje da pri donošenju odluke i tumačenju sporne zakonske odredbe NISU poštivana zajamčena prava Ustavom RH i Europskom Konvencijom jer sud NIJE ISPITAO I ISPRAVNO OBRAZLOŽIO da li izdražbovana kupoprodajna cijena koja predstavlja beznačajnu cijenu u odnosu na utvrđenu vrijednost predmeta dražbovanja i na iznos jamčevine NIJE PROTIVNA prisilnim propisima i javnom moralu.

Naime, unatoč tome što je odredbom čl. 247.st.6. Stečajnog zakona (nadalje: SZ) propisano da se nekretnina (brod, zrakoplov) na četvrtoj dražbi prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €, pa da se stoga može prodati bez ograničenja najniže cijene, to NE isključuje, niti može isključiti,

obvezu suda da ispita u svakom pojedinom slučaju, pa tako i u konkretnom, prema konkretnim okolnostima i svim relevantnim činjenicama da li su raspolaganja stranaka tj. sudionika u postupku elektroničke javne dražbe u suprotnosti sa prisilnim propisima i pravilima javnog morala u skladu sa čl.3.st.3. ZPP te u tumačenju odredbe čl. 247.st.6. SZ poštivati sva Ustavom RH i Europskom Konvencijom zajamčena prava na pravično suđenje, primjenu načela razmjernosti i zaštitu prava vlasništva iz čl. 16., 29. st.1 i 48. Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju.

Na obvezu suda ispitati postojanje svake nepravilnosti u raspolaganju pravima sudionika javne dražbe odnosno postupanja protivno prinudnim propisima i javnom moralu, u skladu sa čl.3. stavak 3. ZPP, ukazuje i Obavijest Fine po završetku četvrte dražbe od 24.10.2024. dana u skladu sa čl. 14. st.6. i 25. Pravilnika o načinu i postupku provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku (NN.156/2014 .. 9/23) koja u prilogu sadrži Izvještaj o provedenoj četvrtoj dražbi sa svim podacima prijavljenih sudionika, uplaćenim jamčevinama, samom dražbovanju i rezultatu dražbovanja.

Dosudom broda najpovoljnijem ponuditelju za cijenu od 5.001,00 € koja je beznačajna u odnosu na utvrđenu vrijednost broda (**0,46 % utvrđene vrijednosti od 1.085.000,00 €**), i u odnosu na uplaćenu jamčevinu svih sudionika (5-ero osoba) u iznosu od 108.500,00 € (**4,6% jamčevine**) NIJE ostvarena svrha i cilj stečajnog postupka propisan člankom 2. stavak 2. SZ, koja odredba citirano glasi:

" Stečajni postupak provodi se radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika, unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava vjerovnicima. "

Tumačenje odredbe propisa u skladu sa svrhom i ciljem propisane odredbe nalaže načelo zakonitosti i razmjernosti kao jamstvo osiguranja pravilne primjene propisa i svih zajamčenih prava Ustavom RH i Europskom Konvencijom, pa je u tom pogledu potrebno ispitati da li izdražbovani iznos kupoprodajne cijene koji predstavlja beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost predmeta prodaje i iznos jamčevine osigurava ostvarenje svrhe i cilja prodaje imovine u stečajnom postupku, a to je namirenje vjerovnika stečajnog dužnika (prije svega vjerovnika stečajne mase i razlučnih vjerovnika).

Prije detaljnijeg obrazloženja pravnog pitanja zbog kojeg se izjavljuje ova revizija, iznose se sve bitne odnosno relevantne činjenice vezane za konkretan slučaj unovčenja broda/katamarana imena BIŠOVO u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom prema odredbi članka 247. SZ, na četvrtoj dražbi, i to:

- procijenjena i utvrđena vrijednost broda u plovnom stanju prema nalazu i mišljenju sudskog vještaka za strojarstvo, tehniku i procjenu motornih vozila i plovila, doc.dr.sc. Nikše Čatipovića, od 15.04.2023. iznosi: 1.085.000,00 EUR;
- jamčevina iznosi: 108.500,00 EUR;
- dražbeni korak iznosi: 2.500,00 EUR;
- ukupan broj sudionika dražbe koji su pravodobno uplatili jamčevinu i potpisali izjavu o sudjelovanju na dražbi te dobili svoj jedinstveni identifikator (ID ponuditelja) je petero (5) sudionika (tri pravne osobe i dvije fizičke osobe);
- ukupan broj danih valjanih ponuda tijekom nadmetanja su dvije (2) ponude;
- tri (3) sudionika dražbe NISU sudjelovala u nadmetanju i nisu dali ponude za kupnju;
- sudionik nadmetanja koji je dao prvu ponudu (iznos od 2.501,00 EUR) odustao od daljnjeg nadmetanja;
- najviša valjana ponuda dana je u iznosu od 5.001,00 EUR i
- usporedo sa prodajom broda BIŠOVO odvijala se i četvrta e-dražba radi prodaje broda (katamarana) imena BROČ vlasništvo stečajnog dužnika koji je procijenjen kao sekundarna sirovina (utvrđena vrijednosti: 200.000,00 EUR), a izdražbovana cijena prema najvišoj valjanoj

ponudi za njega iznosi: 13.501,00 EUR (radi se o brodu znatno manjeg kapaciteta putnika, obujma, težine, snage motora i drugih karakteristika u odnosu na brod BIŠOVO).

Ogroman nesrazmjer između utvrđene vrijednosti predmeta prodaje – broda/katamarana BIŠOVO i uplaćenog iznosa jamčevine te izdražbovane cijene jasno ukazuje da je kupoprodajna cijena od 5.001,00 € prije svega protivna svrsi i cilju unovčene imovine i vođenja stečajnog postupka prema čl.2.st.2. SZ, a time i svrsi i cilju provođenja elektroničke javne dražbe u stečajnom postupku, a to je postizanje prodajne cijene kojom bi se ostvarila svrha stečajnog postupka, a to je namirenje vjerovnika i to vjerovnika stečajne mase i/ili razlučnih vjerovnika koji se u stečajnom postupku namiruju prije stečajnih vjerovnika.

Načelo razmjernosti propisano odredbom čl. 16.st.2. Ustava RH glasi:

" Svako ograničenje slobode ili prava MORA biti razmjerno naravi potrebe za ograničenjem u svakom pojedinom slučaju. "

Ovo načelo sastavni je dio prava na pravično suđenje propisano čl. 29. st.1. Ustava RH koje glasi:

" Svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama, ili o sumnji ili optužbi zbog kaznjivog djela. "

a koje pravo na pravično suđenje je na identičan način propisano i odredbom čl.6. st.1. Europske Konvencije i glasi:

" Radi utvrđivanja svojih prava i obveza ili u slučaju podizanja optužnice za kazneno djelo protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim o nepristranim, zakonom ustanovljenim sudom. "

Mnogobrojna sudska praksa Vrhovnog suda, kao i Ustavnog suda RH te Europskog suda za ljudska prava vezana za pitanje zakonitosti provedenih dražbi u ovršnom postupku (na zadnjem trećem ročištu u ovršnom postupku prema odredbi čl. 97.st.4. ranijeg Ovršnog zakona – NN. 57/96 i 29/99 na snazi do izmjena i dopuna ovog zakona 2003.) na kojim su se nekretnine prodavale za beznačajan iznos u odnosu na procijenjenu vrijednost nekretnina primjenjiva je i na konkretni slučaj prodaje broda u stečajnom postupku obzirom da izdražbovani iznos **kupoprodajne cijene od 5.001,00 € NIJE DOSTATAN niti za namirenje vjerovnika stečajne mase (namirenje tek NEZNATNOG DIJELA tražbine ovih vjerovnika), kao niti za namirenje razlučnih vjerovnika (barem dijela njihove tražbine).**

Presudama Vrhovnog suda RH broj Gzz-265/03-2 od 22.04.2004. ili broj Rev 701/14-2 od 04.11.2014. iznijeto je pravno shvaćanje ovog Suda prema kojemu je prodaja nekretnine u ovršnom postupku za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost, iako je čl. 97.st.4. Ovršnog zakona propisano da nekretnina na trećem ročištu može biti prodana bez ograničenja najniže cijene u odnosu na utvrđenu vrijednost nekretnine, PROTIVNA svrsi i cilju provođenja ovrhe te odredbi čl.3.st.3. ZPP, a time i protivna prisilnim propisima i javnom moralu jer ne dovodi niti do djelomičnog namirenja tražbine ovrhovoditelja kao vjerovnika.

I odlukama Ustavnog suda RH, kao primjerice Odluka broj U-III-1297/2006 od 05.03.2009. (točka 6. obrazloženja), Oduka broj U-III-488/2001 od 22.01.2004. (točka 7. do 12. obrazloženja), Odluka broj U-III-1112/2001 od 19.02.2004. (točka 7. do 9. obrazloženja) ili Odluka broj U-III/5072/2013 od 09.01.2014. (točka 8. i 9. obrazloženja) iznijeto je pravno shvaćanje ovog Suda da prilikom prodaje nekretnine u ovršnom postupku na trećoj dražbi bez

ograničenja najniže cijene **sud treba voditi računa o svrsi provođenja ovrhe, a to je namirenje vjerovnika, pa prodajom nekretnine na trećoj dražbi za cijenu koja je daleko ispod utvrđene vrijednosti nekretnine nije postignuta svrha ovršnog postupka - namirenje tražbine ovrhovoditelja, pa takva prodaja NE udovoljava načelu razmjernosti čime je povrijeđeno pravo na pravično suđenje.** U ovim odlukama izričito je navedeno da iako se na trećoj dražbi nekretnina može prodati bez ograničenja u odnosu na najnižu cijenu prema čl.97.st.4. Ovršnog zakona, da **takvo propisivanje samo po sebi ne može isključiti načelo razmjernosti, niti primjenu odredbe čl.3. st.3. ZPP kao općeg pravila koje važi za sva raspolaganja stranaka u parničnim postupcima, pa tako i u ovršnim postupcima, te se stoga neće prihvatiti raspolaganja stranaka (sudionika dražbe) koja su u suprotnosti s prisilnim propisima i javnom moralu.**

I novija sudska praksa Ustavnog suda je istog pravnog shvaćanja, **kao u Odluci broj U-III/2089/2024 od 07.11.2024.** (točka 11.1. strana 23. obrazloženja) kojom je navedeno: "**pri donošenju i obrazloženju odluka, pravne norme treba tumačiti polazeći od cilja i svrhe koje je zakonodavac želio postići njihovim propisivanjem te primijeniti mjerodavnu normu u skladu s tako utvrđenom svrhom, ali i u skladu sa specifičnim okolnostima konkretnog slučaja. Pri tome sudovi moraju imati u vidu zahtjeve i načela dobrog rada pravosuđa, prema kojima zaštita prava građana ne može biti iluzorna i teorijska, već stvarna i učinkovita, pa ovlašteniku mora biti objektivno moguće ostvarenje zakonom propisanog prava.**" Stvarna i učinkovita zaštita prava građana podrazumijeva da je bezuvjetna obveza sudova i drugih državnih tijela da u pisanom obrazloženju svoje odluke navedu supstancijalne razloge kojima su se vodili pri njezinu donošenju i zbog kojih smatraju da stranci u postupku određeni vid zaštite pripada ili ne pripada. **Jedan od zahtjeva jamstvu pravičnog suđenja iz čl.29.st.1. Ustava RH jest upravo obrazložena odluka. Obrazloženje sudskih odluka koje ne sadrži ozbiljne, relevantne i dostatne razloge za ocjenu kakva je odlukom dana upućuje na arbitrarnost u postupanju u postupovnom i materijalno pravnom smislu. Razlozi u obrazloženju odluke u pravilu će se smatrati relevantnima ako jasno upućuju na to da sudovi svoju procjenu nisu obavili na nerazuman način, da nisu učinili neku očitu pogrešku o prosudbi, pogrešno procijenili postojanje važnog čimbenika ili propustili razmotriti sve relevantne čimbenike i uzeti u obzir sve činjenične i pravne elemente koji su objektivno mjerodavni za donošenje odluke, da nisu odbili provesti dokaze koji bi mogli dovesti do drugačije odluke ili da nisu zanemarili dokaze koje je sudu prezentirala stranka.**

U skladu sa načelom tumačenja norme sukladno svrsi i cilju zbog koje je propisana u postupku prodaje nekretnina bez ograničenja najniže cijene i **Europski sud za ljudska prava u presudi Ljaskaj protiv Hrvatske** od 20.12.2016. (Zahtjev br. 58630/11) iznosi svoj stav u točki 64. obrazloženja presude da **mehanička primjena odredbe članka Ovršnog zakona prema kojoj se nekretnina može prodavati bez ograničenja u odnosu na najnižu cijenu i prodaja nekretnine za simboličnu cijenu koja nije dovoljna za namirenje tražbine ovrhovoditelja je u suprotnosti sa Ustavom i zakonom,** pa da je stoga ovaj Sud (točka 69. i 70.) **zaključuje da odluka domaćih sudova da se proda kuća podnositelja zahtjeva za manje od jedne trećine vrijednosti koju je utvrdio sudski vještak NIJE BILA ZAKONITA te utvrdilo postojanje povrede čl. 1. Protokola br.1. uz konvenciju (povreda prava vlasništva).**

Obrazloženje prvostupanjske odluke tj. rješenja o dosudi broda kupcu od 06.11.2024. (prihvaćeno u cijelosti od strane drugostupanjskog suda) sadrži mehaničko tumačenje odredbe čl. 247.st.6. SZ protivno svrsi i cilju provođenja prodaje u stečajnom postupku te zbog nejasnih, proturječnih i nedostatnih razloga jasno ukazuje arbitrarnost odluke koja je protivna čl.2.st.2. SZ i kojom se čini povreda prava na pravično suđenje, povreda načela razmjernosti i povreda prava vlasništva zajamčena Ustavom RH i Europskom Konvencijom.

Na arbitrarnost prvostupanjske i drugostupanjske odluke upravo u pogledu tumačenja čl. 247.st.6. SZ jasno ukazuju nejasni i proturječni te time neosnovani razlozi vezani za moguća ostvarenje prava razlučnih vjerovnika u četvrtoj dražbi (pravo na prijeboj i pravo sudjelovanja na dražbi) zbog kojih bi prema mišljenju suda kupoprodajna cijena od 5.001,00 € bila na zakonu osnovana. Naime, kao što stečajni dužnik i u samoj žalbi navodi, posve je nejasno kako bi u konkretnom slučaju razlučni vjerovnici mogli uopće koristiti prava na prijeboj obzirom na jasno propisanu odredbu stavka 7. članka 247. SZ da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika po osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine KADA ukupan iznos utvrđene i dosuđene tražbine prvog razlučnog vjerovnika po zakonu – svih šestoro članova posade čije tražbine su prema čl.241.st.1.Pomorskog zakonika pomorski privilegij i namiruju se prije ostalih razlučnih vjerovnika (prije hipotekarnih vjerovnika) iznosi ukupno 25.025,00 €, pa je stoga nemoguće primijeniti institut prijeboja ! Ili kada tražbina prvog hipotekarnog vjerovnika - Banka Splitsko Dalmatinska d.d. u stečaju iznosi 13.236,43 € pa time niti ta tražbina NIJE dostatna ne samo za prijeboj, već i za sudjelovanje u nadmetanju na četvrtoj dražbi budući da je i ponudio cijenu u iznosu svoje tražbine bio bi u obvezi podmiriti troškove unovčenja koji, uzimajući u obzir samo direktne troškove unovčenja broda BIŠOVO iznose 51.596,35 €, zbog čega je posve nerazumno očekivati da bi ikoji razlučni vjerovnik imao interes za sudjelovanjem u postupku nadmetanja ! To tim više što prema postojećim okolnostima da je na četvrtoj dražbi sudjelovalo petoro osoba koje su platile znatni iznos jamčevine od 108.500,00 € te da su tri sudionika odustala od dražbovanja tek tijekom samog postupka dražbovanja, jasno proizlazi da razlučni vjerovnici nisu imali razloga sumnjati u opasnost da tijekom dražbovanja će većina sudionika odustati, a da će dva sudionika dražbovanja ponuditi dati ponude u iznosu jednog dražbenog koraka ?, a time sumnjati da neće doći do postizanja cijene koja ne bi bila dostatna barem za djelomično namirenja njihove tražbine.

Pri donošenju prvostupanjske i drugostupanjske odluke, sudovi su propustili cijeliti važnu činjenicu za donošenje odluke, a to su troškovi unovčenja broda BIŠOVO iz čl. 254.st.3. SZ koji se prema čl. 248. st.1. istog zakona namiruju iz kupovnine tj. iznosa ostvarenog prodajom broda i to redosljedom PRIJE namirenja tražbina razlučnih vjerovnika, a upravo bi ti troškovi unovčenja utjecali na donošenje odluke. Na troškove unovčenja i to direktne troškove unovčenja stečajni dužnik je ukazao i argumentirao u svom podnesku od 30.10.2024. (očitovanje na izdražbovani iznos kupoprodajne cijene) prije donošenja prvostupanjske odluke, pa je stoga sud trebao iste uzeti u obzir pri donošenju odluke, to tim više što su iznosi tih troškova ZNATNO VIŠI od izdražbovane cijene i jasno ukazuju da je kupoprodajna cijena od 5.001,00 € beznačajna i u pogledu direktnih troškova unovčenja (trošak najma/ležarine broda trošak procjene broda, trošak javne dražbe, troškovi vezani za raspremu broda - održavanje osnovnih uređaja za sigurnost broda uključivo i protupožarni sustav te trošak vezan za ugovor o djelu sa jednim članom posade temeljem propisa o raspremi broda).

Ukupno utvrđeni direktni troškovi unovčenja iz Obračuna troškova unovčenja broda BIŠOVO (podnesak stečajnog upravitelja od 18.03.2025.) iznose 51.596,35 € (Tabela 1. Direktni troškovi unovčenja) pa mogućnost namirenja istih iz kupoprodajne cijene u iznosu od 5.001,00 € (Tabela 3.) što čini svega 9,7 % namirenja tih troškova jasno ukazuje da je kupoprodajna cijena PROTIVNA svrsi i cilju stečajnog postupka te da se istom čini povreda načela razmjernosti te povreda prava na pravično suđenje i zaštitu prava vlasništva. To tim više što i ostali indirektni troškovi unovčenja broda BIŠOVO neće moći biti namireni iz kupoprodajne cijene, kao niti barem djelomično prvi razlučni vjerovnik.

U pogledu iznesenog, dani razlozi prvostupanjske odluke su ne samo nejasni i nepotpuni, već i proturječni stvarnom stanju utvrđenih tražbina razlučnih vjerovnika, što čini odluku neargumentiranom i nezakonitom

Zbog neostvarenja svrhe i cilja stečajnog postupka propisanog čl.2.st.2. SZ i prvostupanjskom odlukom i drugostupanjskom odlukom koja prihvaća sve sporne razloge prvostupanjske odluke, a ne otklanja nedostatne razloge vezane za bitne činjenice za donošenje odluke, povrijeđeno je pravo vjerovnika stečajnog dužnika, i to prije svega vjerovnika stečajne mase i razlučnih vjerovnika čije tražbine neće biti u pretežitom dijelu ili uopće neće biti namirene iz kupoprodajne cijene, čime je grubo povrijeđeno načelo razmjernosti da svako ograničenje nekog prava mora biti razmjerno naravi ili svrsi ograničenja te time povrijeđeno njihovo pravo na pravično suđenje i zaštitu prava vlasništva u pogledu potraživanja kao predmeta vlasništva. Osim vjerovnika, prihvaćanjem kupoprodajne cijene od 5.001,00 € povrijeđeno je pravo samog stečajnog dužnika i to pravo na pravično suđenje i zaštitu prava vlasništva jer za prodani brod koji predstavlja najvrijedniji dio stečajne mase NEĆE moći smanjiti svoje obveze prema vjerovnicima (tek neznatni dio obveza prema vjerovnicima stečajne mase koji se odnose samo na direktne troškove) što je osnovni cilj provođenja stečajnog postupka i prodaje imovine stečajnog dužnika.

Stoga prodaja broda ili imovine stečajnog dužnika za beznačajnu cijenu u odnosu na utvrđenu (procijenjenu) vrijednost imovine i iznos jamčevine, a kojom se NE može namiriti NITI PRETEŽITI DIO DIREKTNIH TROŠKOVA UNOVČENJA protivna je svrsi i cilju provođenja stečajnog postupka iz čl. 2.st.2. SZ te takva kupoprodajna cijena i odluka kojom se ista potvrđuje predstavlja povredu čl.3.st.3. ZPP, povredu prava na pravično suđenje, povredu načela razmjernosti te povredu prava vlasništva iz čl. 16., 29.st.1. i čl. 48. Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl. 1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju.

Naime i sami sudionici dražbe na koje se primjenjuje odredba čl.3.st.3. ZPP dužni su se suzdržati od bilo kakovog postupanja koje je u suprotnosti sa prisilnim propisima i pravilima javnog morala, a time prije svega protivno svrsi i cilju prodaje imovine u stečajnom postupku iz čl.2.st.2. SZ te su dužni postupati u skladu sa potrebnom i očekivanom pažnjom koja se od njih očekuje a propisana je kao pažnja dobrog gospodarstvenika (čl.10.ZOO) što podrazumijeva postupati u skladu sa osnovnim načelima obveznog prava – načelom savjesnosti i poštenja, načelom zabrane zlouporaba prava i načelom zabrane prouzročenja štete (umanjenja nečije imovine) te su u obvezi suzdržavati se od postupaka kojim bi se otežalo ispunjenje obveze drugog sudionika. Ova načela obveznog prava sadržana su i u načelu razmjernosti i sastavnica su prava na pravično suđenje, kao i prava zaštite vlasništva.

Pravo zaštite vlasništva propisano je čl.48.st.1. Ustava RH i glasi:

" Jamči se pravo vlasništva. "

Europskom Konvencijom zaštita vlasništva propisana je čl.1. Protokola broj 1. uz Konvenciju, a odredba glasi:

" Svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva. Nitko se ne smije lišiti svog vlasništva, osim javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnog prava. "

Prodaja broda za beznačajnu cijenu u suprotnosti je sa zajamčenim pravom vlasništva iz čl. 48.st.1. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju, čime je povrijeđeno pravo vlasništva vjerovnika stečajnog dužnika kao i samog stečajnog dužnika jer se radi o prodaji koja onemogućava stečajnog dužnika u ispunjenje njegove obveze namirenja vjerovnika iz njegove imovine, a posebno kada cijena nije dostatna niti za namirenje svih direktnih troškova unovčenja. Takva prodaja nedvojbeno predstavlja zadiranje u imovinu protivno odredbi čl.

48.st.1. Ustava RH i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju, što ju čini neprihvatljivom, a odluku suda nezakonitom.

Osim navedenog, na sve iznesene povrede jasno ukazuje i **PROPUST** prvostupanjskog i drugostupanjskog suda u utvrđenju ZLOUPORABE PRAVA DRAŽBOVANJA od strane sudionika četvrte dražbe, a na koju zlorporabu jasno ukazuju konkretne okolnosti provođenja četvrte dražbe i na koje je stečajni dužnik ukazivao u svom podnesku od 30.10.2024. prije donošenja prvostupanjske odluke.

Naime, upravo ogromni nesrazmjer između utvrđene vrijednosti prodanog broda i uplaćenog iznosa jamčevine s jedne strane te izdražbovane cijene s druge strane upućuje na postojanje zabranjenog dogovora između sudionika dražbe (onih koji su uplatili jamčevinu i onih koji su dražbovali), kao i na mogućnost takvog dogovora između sudionika dražbe i treće osobe sa ciljem postizanja što niže cijene i nepripadne koristi za kupca kao davatelja najviše ponude, ali i za druge sudionike dražbe i treće osobe koja je sudionik zabranjenog dogovora, a sve polazeći od potrebne pažnje kojom su po zakonu dužni postupati svi sudionici dražbe - pažnja dobrog gospodarstvenika (za pravne osobe) odnosno pažnja dobrog domaćina (za fizičke osobe) koja podrazumijeva primjenu načela savjesnosti i poštenja, zabranu zlorporabe prava te zabranu prouzročenja štete.

Zlorporaba prava dražbovanja nije vezana samo za sudionike dražbe koji su povezane osobe u smislu zakonske presumpcije povezanih osoba (kriterij članstva upisan u registar ili povezane osobe u smislu ZTD), već i za osobe koje nisu povezane osobe u tom smislu **ali zajednički djeluju u svrhu ostvarenja određenog cilja** (kod dražbovanja u svrhu postizanja što manje cijene) **koji je protivan svrsi i cilju zbog kojih se provodi postupak dražbovanja**. U tom pogledu postoji mnogobrojna domaća sudska praksa, kao i praksa Suda Europske unije.

Iako se domaća sudska praksa u pogledu utvrđenja zlorporabe prava dražbovanja odnosi na slučajeve odustanka kupca od plaćanja kupovnine iako je dao najvišu ponudu na nadmetanju u iznosu koji je znatno viši od ponuđene cijene drugih dražbovatelja (*npr. rješenje VTS RH broj Pž-4296/2019 od 20.11.2019., broj Pž-3711/2019 od 11.06.2019. ili broj Pž-4681/2021 od 28.10.2021.*) zlorporaba prava dražbovanja moguća je u svim fazama javne dražbe te osim kod aktivnog djelovanja i kod pasivnog djelovanja - odustajanja od samog nadmetanja unatoč uplaćenju jamčevine i potpisanoj izjavi o sudjelovanju na dražbi, a što proizlazi iz same definicije zlorporabe prava iz odredbe čl.8. stavak 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja.

Naime, člankom 8. stavak 1. ovog zakona propisano je da su zabranjeni svi sporazumi između dva ili više neovisnih poduzetnika, odluke udruženja poduzetnika i svako usklađeno djelovanje koje kao cilj ili posljedicu ima narušavanje tržišnog natjecanja na mjerodavnom tržištu, a osobito oni sporazumi kojima se izravno ili neizravno utvrđuju kupovne ili prodajne cijene (točka 1. stavak 1.). Stavak 3. ovog članka propisuje što se smatra sporazumima u smislu stavka 1. ovog članka, a to su svi bilo usmeni ili pisani dogovori među poduzetnicima, kao i usklađena praksa ili djelovanje koje je posljedica takvih dogovora. Pojam poduzetnik propisan je čl. 3. ovog zakona podrazumijeva sve pravne i fizičke osobe koje obavljaju gospodarsku djelatnost u proizvodnji, prometu roba i pružanju usluga, ali i sve druge pravne i fizičke osobe koje djeluju na tržištu, pa u tom smislu i sve sudionike javne dražbe, uključivo i oni koji nisu sudjelovali u nadmetanju kao ponuditelji te treće osobe koji su sudionici zabranjenog sporazuma. Posljedica takvih zabranjenih sporazuma je prema stavku 4. čl.8. da su isti *ex lege* ništetni.

Definicija zlorporabe prava, njena izričita zabrana, kao i utvrđenje sporazuma kojima se čini zlorporaba prava ništetnim u domaćem pravu posljedica je primjene prava EU koje je obvezatno za sve države članice EU, a time i obvezatno za nacionalne sudove država članica. Radi se o Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i to odredbi čl.1. koja je u stavku 1. identična

sa navedenom odredbom domaćeg zakona te ima istu pravnu posljedicu takvih dogovora/sporazuma - ex lege ništavih te Uredbi Vijeća (EZ) br.1/2023 od 16.12.2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana čl.81. i 82. Ugovora o EZ (sadržaj identičan čl. 101. i 102. UFEU) koja u čl.1. propisuje da su sporazumi, odluke i usklađena djelovanja iz čl. 81. zabranjeni ex lege, dok je čl.6. propisano da su nacionalni sudovi nadležni za primjenu odredbi čl. 81. i 82. Ugovora (Ugovor o EZ prethodio je Ugovoru o funkcioniranju EU).

Izričito je odredbom čl. 66.a stavak 1. Zakona o zaštiti tržišnog natjecanja propisano da su trgovački sudovi nadležni za primjenu odredbe čl. 101. i 102. EFEU te da su dužni bez odlaganja obavijestiti Agenciju o svim sudskim postupcima koji se vode temeljem tih odredaba.

Stoga, materijalno pravo RH i EU za tržišno natjecanje primjenjuje se i u konkretnom slučaju, te su sudovi dužni u svakom slučaju kada se pojavi sumnja u zlouporabu prava provesti sve potrebne radnje radi utvrđenja zlouporabe prava, a posebno sve dokaze koji su predloženi od strane stečajnog dužnika i razlučnih vjerovnika u pravcu saslušanja svih sudionika dražbe.

Kada sud ne provede predloženi dokazni postupak, a ne dade razloge zbog kojih bi provođenje tih dokaza bilo nepotrebno i zbog toga niti na bilo koji način nije pokušao utvrditi postojanje zlouporabe prava dražbovanja, tada je protivno zakonu propustio utvrditi postoji li u konkretnom slučaju zlouporaba prava dražbovanja obzirom na postojanje niza okolnosti koje ukazuju na moguću zlouporabu prava dražbovanja.

I kod zlouporabe prava valja uzeti u obzir i sva obvezna načela postupanja sudionika dražbe kako bi se utvrdilo da li je njihovo postupanje bilo protivno prisilnim propisima i javnom moralu tj. ispitati da li se radi o raspolaganju protivno čl.3.st.3. ZPP, što je propušteno učiniti.

Ocjena postojanja zlouporabe prava dražbovanja ne može se izvoditi na temelju paušalnog zaključka suda tj. zaključka koji nije utemeljen na svim odlučnim činjenicama koje proizlaze iz provedenog dražbovanja i činjenicama koje proizlaze iz provedenog dokaznog postupka utvrđivanja postoji li zlouporaba prava obzirom da postojeće činjenice i okolnosti provedene četvrte e-dražbe jasno ukazuju na moguću zlouporabu prava. Stoga su zaključci suda iznijeti u točki 14., 14.2. i 14.3. rješenja o dosudi, a koje potvrđuje drugostupanjski sud u svojoj odluci, da iz stanja spisa i činjenica te dokaza koji su dostupni sudu (?) ne proizlazi sumnja u postojanje zlouporabe prava dražbovanja od bilo kojeg sudionika javne dražbe PAUŠALNI I U PROTURJEČNOSTI SA ČINJENIČNIM STANJEM I PREDLOŽENIM DOKAZNIM PRIJEDLOZIMA RADI UTVRĐENJA POSTOJANJA ZLOUPORABE PRAVA, što čini takve zaključke i donijete odluke neargumentiranim i pravno neosnovanim, a time i nezakonitim.

Potreba za provođenjem predloženih dokaza (saslušanja svih sudionika javne dražbe, a po potrebi i djelatnika Yacht club Vranjic d.o.o. i Krune Pocrnjića angažirane osobe od strane stečajnog dužnika za raspremu broda na okolnost istaknute obavijesti na ulaznim vratima broda u svezi prodaje broda) jasno proizlazi i iz postojeće sudske prakse domaćih sudova, a posebno u rješenju Vrhovnog suda RH broj Rev 368/2022-2 od 12.04.2022., kao i rješenju broj Revd 1962/2021-2 od 23.11.2021., a koje glasi:

" Kada sud zaključi da određena odlučna činjenica nije dokazana i ne izvede predložene dokaze povezane sa tom činjenicom i kada ne obrazloži razloge zašto nisu izvedeni ti dokazi, takva sudska odluka ima nedostatke zbog kojih se ne može ispitati jer ne sadržava jasne i potpune razloge o odlučnoj činjenici ".

I odluke VTS RH sadrže iznijeto pravno shvaćanje Vrhovnog suda, pa tako i rješenje PŽ-4304/2022-2 od 19.10.2022. (točka 7. i 11. obrazloženja rješenja) ili PŽ-450472022 od 02.11.2022. (točka 5.i 9. obrazloženja rješenja) u pogledu obveze suda da u skladu sa čl.3.st.3.

ZPP, a u svrhu otklanjanja bilo kakove sumnje u zlouporabu prava dražbovanja, ispita sve sudionike dražbe, posebno u pogledu razloga odustanka većine sudionika dražbe od nadmetanja (mogući razlog da drugi sudionik kupi predmet nadmetanja po nižoj cijeni odnosno beznačajnoj cijeni u odnosu na utvrđenu vrijednost predmeta nadmetanja).

Nepostupanje prvostupanjskog i drugostupanjskog suda prema pravnom shvaćanju viših sudova jasno ukazuje na arbitrarnost donesenih odluka, a time njihovu nezakonitost.

Na propust suda u utvrđenju postojanja zlouporabe prava dražbovanja ukazuje i okolnost koja je vezana za samo dražbovanje tj. nuđenje kupoprodajne cijene – pisana obavijest istaknuta na ulaznim vratima na krmi broda BIŠOVO koja je glasi:

"Zainteresirani kupci, neka se jave budućem vlasniku na: 095 559 7088 "

Ova obavijest zatečena je i fotografirana od strane ovlaštene osobe - člana posade broda BIŠOVO (Kruno Pocrnjić), što znači da je bila istaknuta tijekom samog dražbovanja, a dostavljena je stečajnom upravitelju dana 06.11.2024., kada je i donijeto prvostupanjsko rješenje o dosudi. Kako sadržaj iste upućuje na moguću zlouporabu prava dražbovanja te je indicij koji zajedno sa drugim u dokaznom postupku utvrđenim činjenicama može predstavljati dokaz o zlouporabi prava nadmetanja, stečajni dužnik je tu obavijest kao foto snimak dostavio kao prilog ŽALBE protiv prvostupanjske odluke, ALI je drugostupanjski sud uopće nije uzeo u obzir.

Drugostupanjski sud propustio je uzeti u obzir ispravu i podatke relevantne za procjenu broda BIŠOVO kao sekundarne sirovine, i to:

a/ obavijest Hrvatskog registra brodova o "light weight" težini broda BIŠOVO od 201280 kg (201,28 tona) i

b/ podatke sudskog vještaka (doc.dr.sc. Nikša Čatipović) o otkupnoj cijeni pojedine metalne sirovine, od čega bi oko 90% bilo aluminijska čija se cijena kreće od 0,50 €/kg, a može ići i do 1,5 €/kg ovisno o vrsti aluminijske i namjeni, a ostalih 10% odnosi na čelik i dr. materijale, time da se otkupna cijena za čelik i željezo kreće oko 0,15 €/kg a može doći i do 0,22 €/kg, dok se cijena za rabljena dva motora koja kreće od 50.000,00 € do 60.000,00 €

iako se iz stih, da se uzme u obzir samo najniže cijene za aluminij i čelik, bez bilo kakvih drugih sekundarnih sirovina (druga vrsta metala, plastike, stakla, drvenarije ...) koje su relevantne za procjenu vrijednosti broda kao sekundarne sirovine, dolazi do iznosa od minimalno 147.000,00 EUR koji iznos ZORNO ukazuje na nedopuštenost prodaje broda po izdražbovanoj cijeni od svega 5.001,00 € jer je ta cijena PROTIVNA prisilnim propisima i javnom moralu budući se njome NE može postići niti osnovna svrha i cilj dražbovanja i vođenja stečajnog postupka, a dovodi do znatne i nepopravljive štete za vjerovnike stečajnog dužnika i za samog stečajnog dužnika zbog nemogućnosti namirenja utvrđenih tražbina vjerovnika, a time do nemogućnosti ispunjenja obveze stečajnog dužnika prema istima !

Kako pravo na pravično suđenje obuhvaća i pravo na legitimna očekivanja, izdražbovani iznos cijene za brod BIŠOVO NE predstavlja legitimno očekivanje niti za sudionike dražbe, niti za stečajnog dužnika i njegove vjerovnike. Čak kada bi se prodavao kao sekundarna sirovina, dakle, kada se ne bi prodavao kao brod u voznom stanju, brod bi postigao nedvojbeno ZNATNO VEĆU CIJENU od izdražbovanog iznosa od 5.001,00 EUR što jasno proizlazi i iz usporedbe sa prodajom broda BROČ kao sekundarne sirovine koji je neusporedivo manjeg kapaciteta, opsega i težine u odnosu na brod BIŠOVO, a koji je kao sekundarna sirovina postigao na četvrtoj e-dražbi gotovo tri puta veću cijenu od broda BIŠOVO !

Svi opisani nedostaci pri donošenju prvostupanjske i drugostupanjske odluke jasno ukazuje na bitne povrede procesnog i materijalnog prava koje dovode do povrede Ustavom RH i

Europskom Konvencijom zajamčenih prava na pravično suđenje, primjenu načela razmjernosti i prava zaštite vlasništva, zbog čega su prvostupanjska i drugostupanjska odluka NEZAKONITE.

II / U skladu sa svim navodima iz točke I / ove revizije koji jasno ukazuju da je prodaja broda BIŠOVO za iznos od 5.001,00 € kao beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost broda, i u odnosu na isplaćeni iznos jamčevine, PROTIVNA svrsi i cilju stečajnog postupka iz čl.2.st.2. Stečajnog zakona te protivna čl.3.st.3. ZPP i čl. 16., 29. st.1 i 48.st.1. Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju, **iz čega proizlazi POTVRDNI ODGOVOR na postavljeno pravno pitanje:**

da li je prodaja nekretnine (broda, zrakoplova) u stečajnom postupku na četvrtoj e-dražbi za beznačajan iznos u odnosu na utvrđenu vrijednost nekretnine (broda, zrakoplova), kao i u odnosu na isplaćeni iznos jamčevine, unatoč odredbi čl. 247.st.6. SZ prema kojoj se na četvrtoj dražbi nekretnina prodaje po početnoj cijeni od 1,00 €, protivna svrsi i cilju stečajnog zakona iz čl.2.st.2. SZ te da li takva prodaja predstavlja povredu čl.3.st.3. ZPP, povredu prava na pravično suđenje, povredu načela razmjernosti te povredu prava vlasništva iz čl. 16., 29. st.1 i 48 Ustava RH te čl.6.st.1. Europske Konvencije i čl.1. Protokola 1. uz Europsku Konvenciju ?

Zbog navedenog, rješenje prvostupanjskog suda o dosudi broda po cijeni od 5.001,00 € te drugostupanjsko rješenje kojim se žalba stečajnog dužnika odbija kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjsko rješenje je NEZAKONITO pa stečajni dužnik predlaže Vrhovnom sudu da:

» u skladu sa čl. 391.stavak 7. ZPP presudom UKINE dio rješenja VTS RH u točki I. izreke broj PŽ-4699/2024-2 od 17.12.2024. kojim se odbija žalba stečajnog dužnika kao neosnovana i potvrđuje prvostupanjsko rješenje o dosudi broda kupcu broj St-366/2022 od 06.11.2024. i UKINE rješenje Trgovačkog suda u Splitu o dosudi broda kupcu broj St-366/2022 od 06.11.2024. te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak uz uputu donošenja odluke o poništenju održane četvrte dražbe za prodaju broda BIŠOVO i održavanje Skupštine vjerovnika radi donošenja odluke u svezi daljnjeg postupanja vezano za unovčenje broda BIŠOVO, kao i da obveže kupca KUSTURA j.d.o.o., Vinišće, Voluja 4. da stečajnom dužniku naknadni troškove žalbe i revizije koji se odnose na sudske pristojbe.

Za stečajnog dužnika:
Tea Gatternig, stečajni upravitelj i odvjetnik

Prilozi:

- √ Rješenje Trgovačkog suda u Splitu o dosudi broda kupcu St-366/2022 od 06.11.2024.
- √ Rješenje VTS RH broj PŽ-4699/2024 od 17.12.2024.
- √ Rješenje Vrhovnog suda broj Revd-1109/2025 od 16.04.2025. o dopuštenju revizije
- √ Odluke Ustavnog suda RH i to: Odluka broj U-III-1297/2006 od 05.03.2009., Odluka broj U-III-488/2001 od 22.01.2004., Odluka broj U-III-1112/2001 od 19.02.2004., Odluka broj U-III/5072/2013 od 09.01.2014., Odluka broj U-III/2089/2024 od 07.11.2024. i Odluka broj U-I/5971/2014 od 12.07.2016.
- √ Presuda Europskog suda za ljudska prava u predmetu Ljaskaj protiv Hrvatske broj: 58630/11 od 20.12.2016.
- √ Rješenje Vrhovnog suda broj Revd1962/2021-2 od 23.11.2021. i Rev 368/2022-2 od 12.04.2022.
- √ Obavijest Fine od 24.10.2024. sa priloženim Izvještajem o provedenoj četvrtoj e-dražbi
- √ Obavijest HRB o težini broda BIŠOVO e-mailom od 11.11.2024.
- √ Podaci sudskog vještaka Nikše Čatipovića o podacima relevantnim za procjenu broda kao sekundarne sirovine
- √ Obavijest istaknuta na ulaznim vratima broda BIŠOVO u svezi prodaje broda
- √ Podnesak stečajnog dužnika od 30.10.2024. (očitovanje na izdražbovani iznos cijene za brod BIŠOVO)
- √ Žalba stečajnog dužnika od 15.11.2024.
- √ Podnesak stečajnog upravitelja – Obračun troškova unovčenja broda BIŠOVO od 18.03.2025.